

Mandics György (1943)

Mandics György korunk sokoldalú tudós kutatója: matematikus, író, költő, újságíró szerkesztő, tanár. Kutatási területe: irodalom, matematika (modellelmélet), szemiotika, írástörténet, kulturális antropológia.

Temesvárott matematika—fizika (elméleti mechanika) szakon végzett. Bukarestben újságírói tanulmányokat folytatott. Tanárként, könyvkiadói szerkesztőként, újságíróként is dolgozott, végül az Első Kelet- és Közép-európai Együttműködés Alapítvány keretében létrejött Alfa Nemzetközi TV főszerkesztője lett. E korszakában hívták meg a Bolyai Műhely Alapítvány önképző műhelye (Bolyai Önképző Műhely = BOM) tanárának. Részt vett a BOM elméleti és módszertani programjának kidolgozásában, például annak a 30-30 könyvnek és filmnek a kiválasztásában, amely a képzés alapját jelenti. Több csoportot is eredményesen vezetett, temesvári lévén Bolyai János szellemiségét képviselve, a humán érdeklődésű hallgatóknak is érdekessé téve az önképző műhely névadójának munkásságát.

Nevéhez fűződik az „élményutas” tanítási módszer kidolgozása, amelyet a mai napig alkalmaznak a Bolyai Műhely Alapítvány tanárai, és amely úttörőnek számít a klasszikus művek értékeinek (poszt)modern kori továbbadásában.

Több mint 40 könyvet írt, főleg szépirodalmi, szemiotikai munkákat. Verseskötetei is megjelentek (Gyönyörű gyökerek, 1968, A megtalált anyaföld, 1976.) A Bolyai János jegyzeteiből címmel fiktív verseskötetet alkotott M. Veress Zsuzsannával (1979). Regénytrilógiában dokumentarista-irodalmi módon megírta az 1989. évi romániai "forradalom" hiteles történetét: Temesvári Golgota (regénytrilógia, 1991), 1. Megfeszítés sortűzzel, 2. Harmadnapra feltámadva, 3. Júdáscsók a forradalomnak. Nagyregénye meglehetősen reflektálatlan maradt, holott az eltelt időben sok tekintetben az előkerült dokumentumok igazolták állításait. Másik fontos kutatási területe a szemiotika. Modell és valóság címmel Egyed Péterrel, Neumann Máriával és Salló Ervinnel közös tanulmánykötetet jelentett meg (1982). 1981-től foglalkozik az írás, valamint a rovásírás rejtélyével. A magyar rovásírás egyik elismert kutatója: A rejtélyes írások könyve. Az írás kialakulásának rejtélye (1981), Rejtélyes írások (jel- és írástörténet, 1987). Legutóbbi grandiózus könyve: Róvott múltunk, három kötetben, 6000 oldalon újraértelmezi a magyar rovásírást.

Tagja a román és a magyar írószövetségnek. Több irodalmi és tudomány-népszerűsítési díjat kapott irodalmi és tudománynépszerűsítési munkáiért. Tanári, mentori tevékenységére egykori „bolyais” hallgatói is szeretettel emlékeznek.

(Balázs Géza)